

FASZYZM WŁOSKI

Opracowała Helena Tomaszewska

DEFINICJA I CECHY FASZYZMU

Faszyzm – ruch polityczny i ideologia rozwijające się w Europie po I wojnie światowej. Faszyzm niósł ze sobą system rządów oparty na dyktaturze; wprowadzał system monopartyjny, ograniczenie swobód obywatelskich, całkowite podporządkowanie obywatela państwu.

indoktrynacja
społeczeństwa

rozwój systemu
bezpieczeństwa, kontrolującego
życie obywateli

militaryzm

nacjonalizm

system monopartyjny

antyhumanitaryzm

CECHY
FASZYZMU

rozbudowany system
propagandy

kult wodza i wiara w jego
nieomyślność

antykomunizm

eliminacja przeciwników
politycznych

podporządkowanie wszystkich organów
władzy państwowej odpowiednim ogniom
aparatu partyjnego

ekspansjonizm

GENEZA WŁOSKIEGO FASZYZMU

PROGRAM BENITO MUSSOLINIEGO

Benito
Mussolini

stworzenie silnego państwa, które poradzi sobie z wewnętrznym chaosem i doprowadzi do rozwoju terytorialnego Włoch

walka z komunizmem i lewicą, którą oskarżano o złą sytuację gospodarczą Włoch

odbudowa wielkich Włoch z czasów Imperium Rzymskiego

przejęcie przez państwo kontroli nad gospodarką dzięki utworzeniu **rad korporacyjnych**, skupiających zarówno pracodawców jak i pracowników danej gałęzi gospodarki

przeprowadzenie reformy rolnej

krytyka parlamentaryzmu jako systemu rządów gdyż nie potrafił on rozwiązać licznych problemów, z którymi borykały się Włochy

PRZEJĘCIE WŁADZY PRZEZ FASZYSTÓW

Król Włoch Wiktor
Emanuel III

Giacomo Matteotti

- 1919 – Powstały **Związki Walki** (Fasci di Combattimento)
- 1919 – 1922 – „wojna domowa” z partią socjalistyczną
(dewastowanie biur, niszczenie gazet, rozbijanie wieców)
- 1921 – założenie **Narodowej Partii Faszystowskiej**; faszyci zdobyli 35 mandatów
- 1922 – rozbudowa struktur partii i podporządkowanie jej „czarnych koszul” jako bojówek partyjnych
- 27.10.1922 – marsz na Rzym**
- 1922 – Mussolini zostaje premierem Włoch
- 1924 – zmiana ordynacji wyborczej pozwoliła faszystom uzyskać 70% mandatów
 - rozpoczęcie eliminacji opozycji – zamordowanie Giacomo Matteottiego
- 1925 – przyjmuje tytuł **duce** – wodza i zostaje dyktatorem
- 1926 – uchwalenie ustaw wyjątkowych: zakaz działania innych partii politycznych, anulowanie mandatów poselskich opozycji

PAŃSTWO TOTALITARNE WE WŁOSZECH

„Wszystko w ramach państwa, nic poza państwem, nic przeciw państwu”

System monopartyjny – Narodowa Rada Faszystowska była jedyną partią w państwie.

Scentralizowany system władzy, na czele którego stoi wódz – **duce**. Zarządzał państwem poprzez aparat państwowy całkowicie oparty na Narodowej Partii Faszystowskiej.

Zniesienie wolności demokratycznych – wolności słowa, prasy, stowarzyszeń, wolności osobistej i majątkowej.

Rozwiązanie stowarzyszeń, fundacji itp. – na ich miejsce powoływano nowe organizacje kontrolowane przez Narodową Partię Faszystowską, a tym samym przez państwo.

PAŃSTWO TOTALITARNE WE WŁOSZECH

„Wszystko w ramach państwa, nic poza państwem, nic przeciw państwu”

Rozwiązanie związków zawodowych i utworzenie korporacji – zrzeszenia, które obejmowały poszczególne gałęzie gospodarki. Ich celem było rozwiązywanie konfliktów społecznych; każda korporacja skupiała zarówno pracodawców jak i pracowników.

Zachowano własność prywatną przy znacznej ingerencji państwa w gospodarkę.

Rozwój armii związany z planami ekspansji i utworzeniem Wielkich Włoch.

Rozwój aparatu bezpieczeństwa i rozszerzenie kompetencji policji politycznej.

Rozwój propagandy, której celem było głoszenie ideologii faszystowskiej.

Indoktrynacja - wpajanie obywatelom jedynie słusznej ideologii.